

paa, at den Skuffe, der er bleven op-hævet, havde 9 Millioner, medens den ny Skuffe, Statsbrandforsikringsfonden, kun rummer 5. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem er imod Skuffesystemet overhovedet, altsaa at Beløbet er ham ligegyldigt. Men jeg vil sige, at den ny Skuffe har efter min Mening, hvad jeg ogsaa som Ordfører for Statsbrandforsikringsloven udtalte, en ikke ringe praktisk Betydning. Forholdet er jo nemlig dette, at den skal tjene til straks at dække de Brandskader, som Staten lider. Havde man ikke den at tage af uden at behøve at spørge Bevillingsmyndigheden, vilde man i hvert enkelt Tilfælde være nødt til at søge Lovgivningsmagtens Sanktion paa Afholdelsen af de Udgifter, der ere forbundne med Retableringen af Brandskader. Det forekommer mig altsaa, at hvad man end ellers kunde have at indvende mod Skufferne, saa er den, der her er oprettet, ganske overordentlig praktisk.

Det ærede Medlem sagde fremdeles, at det var sikkert nok, at vor Statsgæld forøgedes med 5,600,000 Kr., naar § 2 vedtages. Ja, det er jeg ikke i Stand til at forstaa. For det Beløb, der er Tale om, har jo i mange Aar været opført og vil ogsaa paa det Statsregnskab, der nylig er afsluttet eller er under Afslutning, blive opført som Statsgæld. Og det, der sker ved, at man i Stedet for at have 5,600,000 Kr. staaende som Boggæld, overfører dem til Obligationsgælden, forandrer jo aldeles ikke Statsgældens Størrelse, saa den Paastand, at den derved forøges, har ikke noget paa sig. Hvis det ærede Medlem vilde sige, at Obligationsgælden forøges, saa er det rigtigt, men samtidig dermed formindskes Boggælden, saa Status bliver virkelig den samme.

Jeg ser ikke rettere, end at jeg med god Samvittighed og af fuldstændig saglige Grunde kan anbefale Loven til Vedtagelse. Om man kalder den en Konverteringslov eller ikke, lægger jeg ingen Vægt paa. Jeg vil under ingen Omstændigheder gaa med til at kalde den en Lov om Optagelse af et Statslaan; saadan ser jeg ikke derpaa. Det er kun en Omskrivning. Og naar det ærede 2det Medlem for 2den Kreds talte om, at Statskassen bughede med 40 Millioner i Øjeblikket, saa maa jeg gøre op-

mærksom paa, at det er overladt til Ministeren, hvornaar han vil gøre Brug af denne Lov.

Brandes: Den højtærede Finansminister rettede i Fredags nogle Bemærkninger til mig, som jeg undlod at besvare. Grunden dertil var den, at jeg gerne først vilde høre den ærede Ordfører (Hey), der ikke fik Ordet i Fredags, men Grunden var ogsaa noget den, at det forekom mig, at den højtærede Finansminister den Dag var noget ude af Humør, og at jeg ikke ønskede at forbitre ham Tilværelsen yderligere. Det var i Fredags en kritisk Dag, og paa saadanne Dage er Stemningen altid noget anderledes end paa de almindelige Hverdage; man har da ikke saa megen Mulighed for at debattere sagligt og roligt, saaledes som denne Sag forlanger. Desværre tror jeg, at det ogsaa i Dag er en kritisk Dag, saaledes at den Ro, der burde være i Sindene, den velsignede Ro, der kommer, naar Opløsningen nærmer sig, maaske heller ikke er til Stede i Dag. Men da det muligvis vil vedblive i denne Samling saaledes, at vi stadig befinde os i afvekslende Følelse af, at nu gaar det til een Side og nu til en anden, saa er der vel ingen Mulighed for at komme videre, end man er her i Dag, og man bliver da nødt til at tage Sagen uden Hensyn til de store Begivenheder, som kunne tænkes at forestaa.

Sagen egner sig i Virkeligheden til en ganske rolig og saglig Debat. Jeg tillod mig sidst at sige, at jeg vilde se sagligt paa den; hvad enten det var den nuværende højtærede Minister, der sad paa Finansministerens Plads eller en anden, vilde min Stilling være uforandret. Jeg er ogsaa gaaet ud fra, som jeg gjorde opmærksom paa, fordi den højtærede Minister sidst var saa overordentlig ophidset — syntes jeg —, at han har været bona fide i den Sag. Jeg tror, at han med dette Lovforslag narret andre, blandt andre har narret Folketinget, men jeg er tillige gaaet ud fra, at han har til en Begyndelse narret sig selv. Han er i god Tro, og det er en Undskyldning for den Fejl, men ganske sikkert ikke en tilstrækkelig Undskyldning for at vedblive med den Fejltagelse, i hvilken han befinder sig.